उपपूर्बस्य लभो मुण् स्याद् यकारे प्रशंसायाम् । उपलम्भ्यः साधुः । स्तुतौ किम् । उपलभ्यमस्मात्किंचित् ।

गदमदयमचराचरो ऽगेर् यः ॥ १५ ॥

अगिभ्य एभ्यो यः स्याड् ढभावे । गद्यम् । मद्यम् । यम्यम् । चर्यम् । आचर्यम् । अगेः किम् । प्रगाद्यम् । अभिचार्यम् ।

पण्यावद्यवर्याचार्यवह्यजय्यक्षय्यक्रय्यार्योपसर्याजर्यम् ॥ १६ ॥

एते यान्ता निपात्यन्ते । पण्यं विक्रेयम् । अवद्यमनिष्टम् । वर्या कन्या । वर्यं श्रेष्ठम् । आचार्यो गुरुः । उह्यते ऽनेनेति वह्यं शकटम् । जेतुं शक्यं जय्यम् । एवं क्षय्यम् । क्रय्यं हट्टे प्रसारितम् । अर्यः स्वामी वैश्यो वा । उपस्रियत इत्युपसर्या ऋतुमती । न जीर्यतीत्यजर्यं संगतम् ।

दृभृजुषस्त्वृइण्शास्ऋदुङ्वृञो ऽकृपचृतऋचपाणिसृजसमवसृजः क्यप् ॥ १७ ॥

द्रादेर् ऋकारोङो वृञश्च कृपादिवर्जात् क्यप् स्याड् ढभावे ।

स्वस्य तन् पिति ॥ १८ ॥

स्वान्तस्य तन् स्यात् पिति परे । आदृत्यः । भृत्यः । जुष्यः । स्तुत्यः । इत्यः । शिष्यः । वृध्यः । वृत्यः । कृपादेस्तु कल्प्यम् । चर्त्यम् । अर्च्यम् । पाणिसर्ग्या समवसर्ग्या रज्जुः ।

कृवृषमृजगुहदुहशंससंभृप्रत्यपिग्रहो वा ॥ १९ ॥

एभ्यः क्यप् स्याद्वा ढभावे । कृत्यं कार्यम् । वृष्यं वर्ष्यम् । मृज्यं मार्ग्यम् । गुह्यं गोह्यम् । दुह्यं दोह्यम् । शस्यं शंस्यम् । संभृत्यः संभार्यः । प्रतिगृह्यं प्रतिग्राह्यम् । अपिगृह्यमपग्राह्यम् ।

गृह्यविनीयविपूयजित्यासूर्यरुच्याव्यथ्यभिद्योद्ध्यपुष्यसिध्यतिष्याज्ययुग्यकृष्टपच्यकुप्यभार्याः ॥ २० ॥

एते क्यबन्ता निपात्यन्ते । गृह्यं पदम् । कृष्णगृह्यः कृष्णवर्ग्यः । गृह्यो ऽस्वैरी । ग्रामगृह्या ग्रामबाह्याः । विनीयः कल्कः । विपूयो मुञ्जः ।